

Abstrakt

Intertextualita jako metoda biblických interpretací je dobře známá a často se zneužívá v teologických kruzích. Práce kriticky popisuje, jak se používá intertextualita a jaké jsou hlavní problémy tohoto termínu a metody. Hlavním závěrem je, že intertextualita jako moderní metoda není moc vhodná pro biblicky studium, jelikož má spíše matoucí a nestabilní přístupy. Na druhou stranu, intertextualita ve smyslu staré a dobře známé metody teorie zdrojů může se používat i nadále, avšak nepřináší nic výjimečně nového. Filozofické předpoklady moderní hermeneutiky by mohly vést k protichůdným závěrům. Již nejde především o pochopení a dosažení původního významu, ale každý může do starých textů uvádět nový význam a smysl. Tato práce ukazuje, že přístup založený na smrti původního významu, se zakládá na pochybných předpokladech a převádí k nejistým záměrům.

Hlavním zájmem této práce je úvodní citace Markova Evangelia. Jelikož Markovo Evangelium je považováno za nejstarší, uvádí se, že jeho Christologie není vyvinuta, a radikálně se liší od Christologie v pozdějších evangeliích. Nicméně v této práci je zřejmé, že Ježíš u Marka má stejné kvality jako Jahve u Izajáše a Malachiáše. Dále, při bližším zkoumání toho, jak Mark používá proroky Izajáše a Malachiáše, můžeme vidět, že klasický výklad o tom, že Jan Křtitel je ten, kdo by měl připravit cestu pro Pána, není moc správný. Tato práce ukazuje, že je to Duch svatý, který připravuje cestu pro Ježíše, a ne Jan.

Důležité je číst Mark ne jenom v kontextu samotného Marka ale taky v kontextu prorockých knih, které Markovou zvěst formují. Právě úvodní citace uvádí směr, jakým má být Evangelium čteno a jak mu má být rozuměno. Vidíme, že Ježíšova identita je mnohem podstatnější pro Marka než Ježíšova misie jako taková. Nebo správněji řečeno, že jeho misie má význam jenom kvůli jeho identity. Proto Ježíšova osobnost je hlavní bod při čtení Markova Evangelia. Tato práce ukazuje, že pochopení identity Ježíše vyrůstá z proroctví Izajáše a Malachiáše. Mark dává pečlivé a podrobné vysvětlení toho, jak to, co bylo dlouho očekávané, se konečně je naplněno v tom, kdo Ježíš je. Od samého začátku tohoto Evangelia je Christologie shora hluboce v něm zakořeněna a snad ani neustupuje Christologii prologu Janova Evangelia.